

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Cerneavski Iuri

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.01.2019 – 09.07.2021;

Instanța de apel: 27.07.2021 – 14.12.2021;

Instanța de recurs: 11.02.2022 – 13.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 09 iulie 2021, Cerneavski Iuri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Cerneavski Iuri, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, la 06.10.2018, în perioada de timp de la ora 16.00, aflându-se în mun. Chișinău, str. M. xxxxxxxx, xx, ap. xxx, unde a locuit cu Ceban Mariana, cu care se afla în relații de concubinaj, a sustras pe ascuns un inel din aur cu greutatea de 7,55 grame, la prețul de 6000 lei, confecționat la comanda lui Ceban Mariana, și care aparținea acesteia, cauzându-i ultimei o daună materială considerabilă.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Cerneavski Iuri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, individualizată prin „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, în termen legal a atacat-o cu apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cerneavski Iuri să fie achitat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În argumentarea apelului declarat, a invocat că, instanța de fond în cadrul cercetării judecătorești, nu a luat în considerație că inculpatului, de către acuzare, nu i-au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile în susținerea învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Cauza penală de învinuire a lui Cerneavski Iuri a fost expediată cu rechizitoriu în instanța de judecată la data de 03.01.2019, iar după finalizarea cercetării judecătorești din lista probelor prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, apărarea susține că nici o probă nu confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpat a sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune considerabile, adică a infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal. Iar, în acest sens, instanța de judecată urma să țină cont de prevederile art. 8 alin. (3) și art. 389 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Opinează că, nevinovăția lui Cerneavski Iuri se demonstrează prin declarațiile martorilor Cerneavski Galina și Onișenco Veaceslav și declarațiile inculpatului Cerneavski Iuri.

Consideră că, de către instanța de judecată urmau a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate Ceban Mariana și a martorului Eni Natalia, deoarece aceste declarații nu sunt susținute prin coroborare cu alte probe cercetate în instanța de judecată.

Relevă că infracțiunea incriminată inculpatului, la examinarea cauzei în fond, nu a fost demonstrată, iar în acțiunile inculpatului lipsește atât latura obiectivă cât și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Acuzatorul de stat nu a probat întrunirea elementelor infracțiunii imputate inculpatului, care se caracterizează prin intenție directă cu scop de profit, îndreptată spre sustragerea de averii străine și însușirea ei.

Latura subiectivă a infracțiunii de furt se caracterizează prin intenție directă cu scop de profit, astfel încât, dacă acțiunile infractorului nu au scop de profit, ci sunt săvârșite din alte intenții, chiar dacă a avut loc sustragerea averii, acțiunile nu vor fi calificate în baza legii ce prevede răspunderea penală pentru sustragere de avere, ca exemplu împrumutul temporar etc.

Explică că, inculpatul nu a avut intenția directă și nici scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și nu a dorit survenirea consecințelor prejudiciabile, adică cauzarea de prejudiciu considerabil, fapt ce se confirmă

prin declarațiile inculpatului și a martorilor Cerneavski Galina și Onișenco Veaceslav.

Relevă că există dubii în probarea învinuirii aduse inculpatului, iar în sentința de condamnare în mod imperativ urmează să se facă referire doar la probe care demonstrează cu certitudine, fără careva dubii vinovăția, astfel că în prezenta cauză penală toate dubiile instanța de judecată urma să le interpreteze în favoarea inculpatului, iar această eroare urmează a fi reparată de către instanța de apel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Conoval Igor în numele inculpatului Cerneavski Iuri, fiind menținută sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 09 iulie 2021, fără modificări.

4.1 Instanța de apel urmare a examinării probatoriului administrat și a argumentelor invocate a constatat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că Cerneavski Iuri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indici calificativi - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a adoptat o soluție corectă la caz, de condamnare a inculpatului Cerneavski Iuri, astfel prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Verificând argumentele invocate în cererile de apel depuse, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de judecată apreciază critic explicațiile inculpatului, precum că, a amanetat inelul ce aparține părții vătămate Ceban Mariana la cererea acesteia, deoarece aceasta nu dispunea de sursele bănești pentru permis de conducere, or, nici la faza urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată nu a declarat că, frecvența cursuri de șoferie și avea nevoie de bani pentru achitarea acestora. Totodată, mențiunea despre achitarea de către Ceban

Mariana sumelor bănești pentru permis de conducere lipsește în explicațiile lui Cerneavski Iuri din 23.11.2018 (f.d.15-verso-16), în procesul-verbal privind actele de constatare din 23.11.2018 (f.d.28-28-verso), și apare numai în procesul-verbal de audiere a bănuitului din 30.11.2018 (f.d.35).

Totodată, instanța de judecată a constatat că, în procesul-verbal privind actele de constatare din 23.11.2018 inculpatul a indicat că, "... despre inelul care menționează Mariana că i-am sustras nu cunosc nimic și nici nu cunosc ce probă la aurul inelului" (f.d.28), însă în declarațiile numitului fixate în procesul-verbal de audiere a bănuitului la 30.11.2018, Cerneavski Iuri, fiind audiat în prezența apărătorului, a declarat: "La 06.10.2018 aflându-mă la domiciliu meu împreună cu Mariana cea din ultimă rugându-mă să-i amanetez inelul ei din aur deoarece are nevoie de bani pentru permis de conducere și alte cheltuieli. La care eu am acceptat s-o ajut comunicându-i că cunosc o casă de amanet care are condiții favorabile de amanetat și anume se află pe bd. Mircea cel Bătrîn 2, mun. Chișinău. În aceeași zi eu am luat inelul de la ea și am plecat să-l amanetez de unul singur. Astfel aproximativ la ora 10:00 eu am amanetat inelul sus-menționat pe numele meu. Ulterior m-am întors înapoi la domiciliul meu eu i-am prezentat Mariane fișa de amanetare a inelului oferindu-i banii în urma amanetării inelului dat. După ce noi am plecat la rudele ei" (f.d.35).

Instanța nu poate lua în considerație nici versiune a inculpatului precum că, cerere la poliție despre furtul inelului prezintă o răzbunare a lui Ceban Mariana pentru faptul că, nu-i dădea bani, inclusiv, pentru cota-parte din business al familiei (ghereta), la care pretindea aceasta, lucrând la un magazin care aparținea familiei, or inculpatul nu a prezentat instanței nici o probă ce ar demonstra că, după amenințările lui Ceban Mariana „spunea că ea îl va da la poliție și el va avea probleme”, s-a adresat la organele de poliție în scopul apărării drepturilor și intereselor sale, precum și atragerii pe Ceban Mariana la răspunderea penală pentru amenințările adresate.

Cu referire la argumentul invocat în cererea de apel privind faptul că declarațiile părții vătămate Ceban Mariana urmau a fi apreciate critic, instanța de apel a conchis că, la diferite faze ale procesului penal, nu au fost schimbate/modificate de numita, sunt expuse logic, cu referire la circumstanțele concrete și probele dobândite în modul prevăzut de Cod de procedură penală. Instanța a apreciat drept neîntemeiate declarațiile oferite de martorul Onișcenco Veaceslav precum că partea vătămată l-a rugat pe Cerneavski Iuri să amaneteze inelul din motivul că, ea nu avea pașaport, deoarece, potrivit declarațiilor părții vătămate cât și inculpatului, depuse atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, Ceban Mariana a revenit recent în Republica Moldova din Italia, unde a lucrat perioada îndelungată. Astfel, este evident că deținea un act de identitate.

Referitor la declarațiile martorilor Cerneavski Galina și Onișcenco

Veaceslav, precum că partea vătămată mereu venea cu rugămintea de a-i împrumuta bani, la fel, instanța de judecată le-a apreciat critic, deoarece, conform declarațiilor părții vătămate, la acel moment avea resurse financiare de 1100 euro, care se aflau în casa părintească din Anenii Noi, i-a lăsat acolo pentru ca să nu-i cheltuie, având asupra sa sumă de 100 euro. Necesitate în careva resurse financiare nu avea, și chiar dacă avea nevoie de bani, putea să-i primească de la părinții săi sau alți prieteni, care lucrează în Italia.

Privind argumentul părții apărării referitor la lipsa scopului de cupiditate, instanța a reținut că scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conștiința făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când el va avea posibilitatea de a posedea, a folosi și a dispune de aceste bunuri ca și cum ele ar fi ale lui proprii. În speță, scopul de cupiditate a fost realizat în momentul transmiterii bijuteriei la casa de amanet și însușirii banilor transmiși pentru acest bun.

Totodată, prima instanță a oferit răspuns la argumentele apărării precum că nu a fost constatată fapta prejudiciabilă, precum și că Cerneavski Iuri nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fapt care în opinia apărării, sunt temeuri de achitare a inculpatului, instanța de judecată le-a apreciat ca vădit nefondate, fiind întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor examinate în prezentul proces și care constituie o formă de apărare a inculpatului în vederea eschivării acestuia de la răspunderea penală pentru fapta prejudiciabilă comisă.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Cerneavski Iuri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că nu are teme de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii întinderii pedepsei inculpatului Cerneavski Iuri or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

S-a constatat că, reieșind din personalitatea inculpatului, care a comis pentru prima dată, infracțiune ușoară, luând în considerare circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii care are loc stabil de trai, de muncă, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, lipsa circumstanțelor atenuante și a celor agravante, instanța a ajuns la concluzia că corectarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în beneficiul

statului.

Instanța a reținut că, prețul inelului în mărime de 6000 (șase mii) de lei, reieșind din gramajul acestuia, este confirmat prin Talonul la primirea comenzii din 16.10.2017 (f.d.25), conținutul biletului de amanetare din 06.10.2018 (f.d.20). Reieșind din cele menționate supra, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că pretențiile materiale ale părții civile Ceban Mariana sunt întemeiate, urmând a fi admisă solicitarea cu privire la încasarea din contul inculpatului Cerneavski Iuri a sumei prejudiciului material în mărime de 6000 lei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6), 12) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021 cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea recursului ordinar declarat a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel a făcut o apreciere arbitrară a probelor;
- la materialele cauzei penale nu sunt prezente probe care ar susține învinuirea adusă inculpatului Cerneavski Iuri, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal;
- fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal;
- nu au fost prezentate probe care ar confirma cu certitudine săvârșirea de către Cerneavski Iuri a sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane;
- instanța de apel nu a ținut cont că apelul fiind o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv, complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept nu numai în persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces, cât și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea nivel asupra hotărârii primei instanțe;
- faptei săvârșite de către Cerneavski Iuri i s-a dat o încadrare juridică greșită, eronat fiind apreciate probele administrate;
- instanța de apel nu a ținut cont că prima instanță la adoptarea sentinței incorect a aplicat prevederile art. 389 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală;
- instanța de apel nu a argumentat suficient soluția de respingere a poziției apărării referitor la necorespunderea stării de fapt, între probele cercetate în ședința de judecată, precum declarațiile martorilor Cerneavski Galina și Onișenco Veaceslav referitor la acordul exprimat al părții vătămate de a-i fi amanetat inelul de aur și declarațiile propriu zise ale părții vătămate;
- instanța de apel nu a apreciat corect declarațiile părții vătămate Ceban Mariana, care nu coroborează cu celelalte probe prezente la materialele cauzei;

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, se invocă temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, precum și *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul

hotărârii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, precum că decizia este neîntemeiată, iar instanța de apel nu a examinat obiectiv fondul cauzei, Colegiul le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că instanța de apel a cercetat materialele cauzei și a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului.

Colegiul menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Reieșind din esența criticilor invocate de către recurent, Colegiul penal reține că acestea se referă doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, avocatul face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Cerneavski Iuri în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor

sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe, potrivit căreia Cerneavski Iuri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către avocat, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cât privește invocarea de către recurenți în calitate de temei pentru recurs prevederile pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii invocate, o astfel de eroare în speța dată nu a fost stabilită, deoarece instanța de apel a constatat corect prin prisma probelor administrate că acțiunile inculpatului Cerneavski Iuri întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Respectivele circumstanțe pentru calificarea faptei au fost constatate de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, inclusiv din declarațiile părții vătămate Ceban Mariana, pe care, deși recurentul le consideră neîntemeiate, invocând că nu corespund realității, instanța de recurs le apreciază ca fiind consecvente, întrucât coroborează cu celelalte probe prezente la materialele cauzei. Mai mult, declarațiile părții vătămate, au fost confirmate

inclusiv și prin procesul-verbal privind actele de constatare din 23.11.2018, procesul-verbal de ridicare din 27.11.2018, procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.12.2018, ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 28.11.2018 (f.d.18, 20, 22-23, vol. I)

Colegiul penal notează că critica apărătorului referitor la insuficiența argumentării respingerii declarațiilor date de martorii Cerneavski Galina și Onișenco Veaceslav, este greșită și nu corespunde descriptivului deciziei pronunțate, fiind combătută prin aprecierea dată de instanța de apel aspectului enunțat. (pct. 4.1 din decizie)

Totodată, pentru menținerea calificării faptelor inculpatului, stabilite prin rechizitoriu, instanța de apel corect a reținut prezența în acțiunile inculpatului Cerneavski Iuri, a elementelor constitutive ale infracțiunii de furt, constatând că persoana este subiect al infracțiunii, că este întrunită latura obiectivă și cea subiectivă, cât și legătura causală dintre acestea.

Astfel, ținând cont de cele stabilite de către instanța de apel și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatului, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, Colegiul penal apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatului Cerneavski Iuri a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal. Mai mult apărarea, invocând aceste teme de casare nu au indicat în baza cărei norme legale, în opinia lor, urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului în condițiile invocării încadrării greșite de către instanță a faptelor acestuia.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală,
Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Cerneavski Iuri xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **27 mai 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie